

ловѣческаго. Защото бѣде мѣрша-та, тамъ ще ся събержть и орли-ти. Ст. 23—28.

П. За кое пришествіе Христово говори тута?

О. За дохожданіе-то му да накаже Іудеи-ты и да разори градъ-тъ имъ. Іудейскій-тъ народъ, като узрѣялъ вече за наказаніе, бѣше мѣрша-та, а Римскы-ти воини орли-ти. И Господь нашъ казува че това негово дохожданіе да накаже Іудеи-ты нѣма да е единъ незначителенъ случай, за който лесно можахъ да иматъ сумнѣніе ученици-ти му, но като свѣткавицѫ щѣше да е явно и очевидно на всички-тъ свѣтъ. Виждъ ст. 30.

П. Какъ слѣдува Христосъ да описува онѣзи страшны събитія?

О. И тутакси слѣдъ скрѣбъ-тѣ на онѣзи деніе, слѣнце-то ще потьмиче, и луна-та не ще даде свѣтеніе-то си; и звѣзды-ты ще паднатъ отъ небе-то, и силы-ты небесны ще ся поколебаѣхтъ. И тогазъ ще ся яви знаменіето на Сына человѣческаго на небе-то; и тогазъ ще заплачатъ всички-ты племена земны, и ще видятъ Сына человѣческаго че иде на облаци-ты небесны съсъ силж и славж голѣмж. И ще проводи ангелы-ты си съ голѣмъ гласъ отъ тржбж, и ще събержтъ избранны-ты неговы отъ четыри-ты вѣтрове, отъ край до край на небеса-та. Ст. 29—31.

П. Какъ трѣбува да разумѣвамы тѣзи стихове, рѣчъ по рѣчъ ли, или прѣносно?

О. Безъ сумнѣніе трѣбува да гы разумѣвамы прѣносно; защото, ако и да приличатъ много добрѣ тѣзи представленія за послѣдньо-то Христово дохожданіе да сѫди всички-тъ свѣтъ, но понеже Господь нашъ казува въ ст. 34 че нѣмаше да прѣмине онзи родъ доклѣ ся не сбѣде всичко това, трѣбува да тѣлкувамы тѣзи стихове за разореніе-то на Іерусалимъ, и слѣдователно да гы разумѣвамы прѣносно. Слѣнце-то, луна-та и звѣзды-ты може да представлятъ силы-ты и